

Sygn. akt VI ACa 357/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 kwietnia 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VI Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SA Marcin Strobel

Sędziowie: SA Aldona Wapińska (spr.)

SA Jolanta Pyżlak

Protokolant: Izabela Nowak

po rozpoznaniu w dniu 1 kwietnia 2016 r. w Warszawie

na rozprawie sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko Prezesowi Urzędu Transportu Kolejowego

o nałożenie kary pieniężnej

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

z dnia 20 stycznia 2015 r.

sygn. akt XVII AmK 9/14

I. oddala apelację;

II. zasądza od (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego kwotę 270 zł (dwieście siedemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

VI ACa 357/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 grudnia 2013 r., znak (...) Prezes Urzędu Transportu Kolejowego, na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 6 i ust. 7a, art. 14 ust. 4 oraz art. 66 ust. 1 pkt 2 lit. a, ust. 2 i 3 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (t.j. Dz.U. z 2007 r., Nr 16, poz. 94, z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania wszczętego z urzędu, nałożył na zarządcę infrastruktury kolejowej - (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W., zwaną dalej (...) lub „Spółką” lub „Zarządcą” lub „Stroną”, karę pieniężną w wysokości 1.000 zł płatną do budżetu państwa, na podstawie art. 66 ust. 2 oraz w związku z art. 66 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy o transporcie kolejowym, za niewywiązywanie się z obowiązku udzielania Prezesowi Urzędu Transportu Kolejowego wszelkich informacji dla celów regulacji, kontroli i monitorowania rynku transportu kolejowego w terminach wskazanych przez Prezesa UTK, zgodnie z art. 13 ust. 7a ustawy o transporcie kolejowym, w przypadku odpowiedzi na żądanie informacji przez Prezesa UTK wyrażone w pismach o numerach:

- (...) z dnia 29 lutego 2012 r. w sprawie ankiety (...) (informacja udzielona 4 dni po terminie);
- (...) z dnia 2 maja 2012 r. w sprawie dewastacji i kradzieży infrastruktury (informacja udzielona 6 dni po terminie);

- (...) z dnia 30 października 2012 r. w sprawie czasu na usunięcie skutków zdarzeń występujących na sieci kolejowej (informacja udzielona 1 dzień po terminie);
- (...) z dnia 20 grudnia 2012 r. w sprawie linii kolejowych których zawieszono lub wznowiono regularny ruch pasażerski (informacja udzielona 3 dni po terminie).

W uzasadnieniu Prezes stwierdził, że Spółka, w związku z prowadzoną działalnością zarządcy infrastruktury kolejowej, nie wywiązała się z obowiązku określonego w art. 13 ust. 1 pkt 6 oraz ust. 7a u.t.k., poprzez nieprzedłożenie w wyznaczonym terminie wymaganych informacji dotyczących prowadzonej przez zarządcę działalności, szczególnie określonych w poszczególnych wezwaniach. Nieprzedłożenie powyższych informacji w wyznaczonym terminie skutkowało w ocenie Prezesa Urzędu nałożeniem kary pieniężnej w trybie art. 66 ust. 1 pkt 2 lit. a) oraz ust. 2 i 3 u.t.k. Prezes UTK wziął pod uwagę przy wyznaczeniu kary pieniężnej okoliczność, iż Spółka przedłożyła wymagane dokumenty, jednak kilka dni po upływie wskazanego terminu.

Od powyższej decyzji odwołanie złożyła (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W., wnosząc o jej uchylenie w całości oraz zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

Zaskarżonej decyzji zarzuciła obrazę przepisów prawa materialnego, w szczególności art. 66 ust 2 w związku z art. 66 ust 1 pkt 2 lit.a ustawy z dnia z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym poprzez błędne przyjęcie, iż istnieją przesłanki do nałożenia kary pieniężnej. Odwołująca wniosła ponadto o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z wszystkich dokumentów zawartych w aktach postępowania administracyjnego.

W uzasadnieniu odwołania powódka twierdziła, iż UTK nigdy nie sygnalizował spółce nieprawidłowości w przesyłaniu wymaganych sprawozdań, jak również nigdy nie kwestionowano terminowości składanych sprawozdań czy to rutynowych, czy też sporządzanych na żądanie Urzędu Transportu Kolejowego. Zdaniem powódki, podstawę do ukarania zarządcy może stanowić **nieudzielenie** informacji, o których mowa w art. 13 ust. 7a u.t.k., a ponadto nieterminowe przedkładanie Prezesowi UTK **raportów w sprawie bezpieczeństwa** o których mowa w art. 17a ust 4. W ocenie (...) żadna z powyższych sytuacji nie występuje, a wykładnia rozszerzająca postanowień art. 66 ww. ustawy jest niedopuszczalna. Informacje wymagane przez Prezesa UTK zostały, w ocenie spółki, udzielone, a przedmiotem postępowania nie były w ogóle raporty w sprawie bezpieczeństwa, stanowiące odrębną kategorię informacji przekazywanych Prezesowi UTK. Uprawnienia do nałożenia kary pieniężnej przysługują Prezesowi UTK w sytuacji, gdy żądane informacje nie zostaną udzielone, a nie w sytuacji gdy zostaną udzielone z niewielką zresztą zwłoką.

W odpowiedzi na odwołanie Prezes UTK wniósł o jego oddalenie w całości, oraz o zasądzenie od Powoda na rzecz Pozwanego kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych z uwzględnieniem nakładu pracy radcy prawnego, charakteru i stopnia zawłości sprawy.

Wyrokiem z dnia 20 stycznia 2015 r. Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów oddalił odwołanie i zasądził od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego kwotę 360 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Podstawą rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego były następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne:

(...) S.A. siedzibą w W. jest spółką wpisaną w dniu 22 sierpnia 2001 r. do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem (...). Jedynym akcjonariuszem spółki są (...). Przedmiotem działalności spółki jest m.in. transport kolejowy, w tym zarządzanie liniami kolejowymi polegające na prowadzeniu ruchu kolejowego i administrowanie liniami kolejowymi.

Pismem z dnia 20 stycznia 2004 r. (...) S.A. z siedzibą w W. została pouczona przez Wiceprezesa Urzędu Transportu Kolejowego o obowiązku okresowego przekazywania wypełnionych formularzy statystycznych z realizacji działalności oraz o zakresie, zasadach i terminach ich przedkładania Prezesowi UTK. Spółka została także poinformowana, że sprawozdawczość bieżącą oraz dotyczącą lat następnych należy systematycznie i terminowo przekazywać

na poszczególnych drukach, ponieważ będą one podstawą dokonania oceny funkcjonowania rynku transportu kolejowego, przedkładanej ministrowi właściwemu do spraw transportu.

(...) była na bieżąco informowana o przypadkach wykrycia nieprawidłowości w składanych sprawozdaniach, jak również o wszelkich zmianach obowiązujących procedur związanych z obowiązkową sprawozdawczością UTK. Między innymi 10 listopada 2006 r. UTK powiadomił Zarządcę o nieprawidłowościach w przedkładanych Prezesowi UTK formularzach sprawozdawczych, o konieczności ich składania w sposób systematyczny oraz w nieprzekraczalnych terminach określonych na poszczególnych drukach, o konsekwencjach dalszego niewywiązywania się z obowiązku sprawozdawczego, którymi będzie kara pieniężna nałożona przez Prezesa UTK w trybie decyzji administracyjnej zgodnie z art. 66 ustawy o transporcie kolejowym, z zaznaczeniem, że pismo to należy potraktować jako ostateczne.

Począwszy od dnia 1 lutego 2012 r., (...) miała obowiązek przekazywania dokumentów żądanych przez Prezesa UTK wyłącznie drogą elektroniczną na adres (...).

Pismem z dnia 29 lutego 2012 r. UTK zwrócił się do Zarządcy o sporządzenie odpowiedzi do ankiety rocznej (...) dla zarządców infrastruktury w terminie 14 dni kalendarzowych od daty otrzymania korespondencji. (...) otrzymała pismo w dniu 8 marca 2012 r. Odpowiedź Strony została wysłana na adres poczty elektronicznej (...) w dniu 26 marca 2012 r., tj. 4 dni po określonym przez Prezesa UTK terminie.

Pismem z dnia 2 maja 2012 r. Urząd zwrócił się do (...) z żądaniem doprecyzowania - do dnia 11 maja 2012 r. - informacji dotyczących dewastacji i kradzieży infrastruktury kolejowej na sieci Zarządcy. Przesyłka została odebrana przez (...) w dniu 8 maja 2012 r. Odpowiedź (...) S.A. na pismo zostało wysłane do UTK w dniu 17 maja, tj. 6 dni po terminie.

Pismem z dnia 30 października 2012 r. Urząd zwrócił się do Spółki z żądaniem udzielenia w ciągu 7 dni kalendarzowych od dnia otrzymania korespondencji informacji dotyczącej czasu potrzebnego zarządcy infrastruktury na usunięcie skutków poszczególnych zdarzeń występujących na sieci kolejowej. Strona otrzymała pismo w dniu 6 listopada 2012 r. Odpowiedź do UTK spółka wysłała w dniu 14 listopada 2012 r. tj. 1 dzień po terminie.

Pismem z dnia 20 grudnia 2012 r. UTK zażądał od (...) udzielenia, w ciągu 7 dni kalendarzowych od daty otrzymania korespondencji, informacji dotyczących wykazu linii kolejowych, na których zawieszono lub wznowiono regularny ruch pasażerski wraz z ogólną długością linii z podziałem na województwa. W dniu 28 grudnia 2012 r. działająca w imieniu spółki E. B. nadesłała krótką informację drogą mailową do Ł. T. z UTK, zawiadamiając, że pismo jest w obróbie i termin jego nadesłania zostanie dotrzymany. W odpowiedzi na powyższy mail, Ł. T. w tym samym dniu wskazał, iż prosi o udzielenie odpowiedzi zgodnie z wyznaczonym terminem, tj. do 31 grudnia br. (...) otrzymała pismo dnia 24 grudnia 2012 r. Odpowiedź została wysłana drogą elektroniczną w dniu 3 stycznia 2013 r., tj. 3 dni po wyznaczonym terminie.

Roczny przychód spółki (...) S.A. w 2012 r. wyniósł 4.250.920.641,75 zł. W roku tym wynik finansowy spółki zamknął się stratą w wysokości 701.569.561,53 zł.

Powyższy stan faktyczny, bezsporny między stronami, został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzone w postępowaniu administracyjnym.

W ocenie Sądu Okręgowego odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zdaniem Sądu pierwszej instancji nie można bowiem uznać, aby spółka w zakreślonym jej terminie uczyniła zadość żądaniu Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego, zgodnie z przepisem art. 13 ust. 7a ustawy o transporcie kolejowym. Przepis ten stanowi, iż w związku z zadaniami określonymi w ust. 1, 2, 4, 6 i 7, Prezes UTK może żądać od zarządców, przewoźników kolejowych i organizatorów publicznego transportu kolejowego udzielenia wszelkich informacji dla celów regulacji, kontroli i monitorowania rynku transportu kolejowego. Informacje powinny być udzielone w terminie wskazanym przez Prezesa UTK, nie krótszym niż 3 dni. Oznacza to, że obowiązkiem powodowej spółki będącej

zarządcą infrastruktury, należy m.in. obowiązek składania na żądanie Prezesa UTK informacji o działalności na rynku kolejowym.

Skoro więc (...) w czterech przypadkach wykonała obowiązek z kilkudniowym opóźnieniem, to – wbrew twierdzeniom powódki – zaistniały przesłanki do nałożenia na nią kary pieniężnej w oparciu o przepis art. 66 ust. 1 pkt 2 lit. a, ust. 2 u.t.k., przewidującym, iż karze pieniężnej podlega zarządca lub przewoźnik kolejowy, który nie udzielił informacji, o których mowa w art. 13 ust. 7a. Mając na względzie powyższe wywody oraz fakt, iż powódka istotnie w określonym jej terminie nie udzieliła żądanych informacji, w ocenie Sądu Okręgowego uzasadnione było zastosowanie wobec powódki sankcji administracyjno- karnej o jakiej mowa w powołanym przepisie.

Sąd pierwszej instancji nie podzielił stanowiska powódki, że wykonanie zobowiązania po terminie oznacza brak przesłanki do nałożenia kary, uznając, iż skoro przepis art. 13 ust 7a ustawy określa, że informacje powinny być udzielone w terminie wskazanym przez Prezesa UTK, nie krótszym niż 3 dni, to uchybienie temu terminowi jest równoznaczne z niewykonaniem nałożonego zobowiązania. Natomiast wykonanie zobowiązania po terminie winno znaleźć odzwierciedlenie w wysokości wymierzonej kary, bowiem inaczej należy ocenić postawę przedsiębiorcy który nie udziela żądanych informacji w ogóle, a inaczej tego, który udziela tych informacji ale z uchybieniem terminu.

Sąd Okręgowy podkreślił, że na spółce spoczywają szczególne obowiązki respektowania przepisów zawartych w ustawie prawo kolejowe, w tym przepisu art. 13 ust 7a, a więc ciąży na niej również obowiązek szczególnej dbałości przy wykonywaniu czynności na żądanie organu regulacyjnego, w tym – w zakresie terminu realizacji obowiązków. Dlatego też – w ocenie Sądu – nie mógł mieć znaczenia wywód powódki dotyczący wykonania zobowiązania z pisma Prezesa z 20 grudnia 2012 r.. Skoro bowiem powódka będąc zobowiązaną do wykonania wezwania do dnia 31 grudnia 2012 nadesłała żądane informacje dopiero 3 stycznia 2013 r. to znaczy, że wykonanie zobowiązania nastąpiło już po wyznaczonym przez Urząd terminie. Odnosząc się do podnoszonej przez powódkę kwestii szeregu utrudnień związanych z obszernością przygotowywanych materiałów, czy też kwestii pracowniczych, które legły u podstaw opóźnienia, Sąd pierwszej instancji zauważył, iż powódka nie przedstawiła żadnych dowodów, które wskazywałyby na fakt, że uchybienie terminowi nastąpiło bez jej winy lub by ze względu na obszerność żądanych informacji przedstawienie ich w określonym terminie nie było obiektywnie możliwe, alby by pozwany w tych wypadkach udzielił prolongaty w wykonaniu obowiązku informacyjnego (w analizowanym w odwołaniu przypadku spółka wskazała, iż żądane informacje zostaną przekazane we wskazanym terminie, z kolei Urząd zwrócił uwagę na konieczność wykonania wezwania do dnia 31 grudnia 2012 r - doszło zatem do uzgodnienia, że spółka wywiąże się nałożonego obowiązku prawidłowo).

W ocenie Sądu Okręgowego przepis art. 66 u.t.k. wskazuje na obowiązek Prezesa UTK, a nie uprawnienie, do nałożenia kary w razie stwierdzenia okoliczności polegających karze, a zatem nie było możliwe – w sytuacji naruszenia przepisów ustawy – odstąpienie od wymierzenia kary (wyrok Sądu Najwyższego z 25 kwietnia 2007 r., sygn. akt III SK 1/07). Pogląd taki prezentowany jest także w doktrynie, która wskazuje, że to ustawodawca decyduje o tym, czy w konkretnym przypadku pozostawi kwestię nałożenia kary pieniężnej swobodnemu uznaniu organu administracyjnego, czy też nałoży na ten organ obowiązek wymierzenia sankcji, pozwalając jedynie miarkować jej wysokość. Z art. 66 ust. 2 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym wynika zaś wprost, iż ustalając wysokość kary pieniężnej Prezes Urzędu uwzględnia zakres naruszenia przepisu, dotychczasową działalność podmiotu oraz jego możliwości finansowe, nie uzależniając kary od zawinienia ukaranego podmiotu.

W ocenie Sądu pierwszej instancji wymierzona powodowi kara pieniężna jest prawidłowo wyliczona w oparciu o odpowiednie kryteria, zaś jej wysokość z całą pewnością nie obciąża nadmiernie spółki i nie przekroczy jej finansowych możliwości, bo została ustalona na symbolicznym poziomie, stanowiąc jedynie 0,000023524% przychodów osiągniętych w roku 2012. Kara ta stanowić może upomnienie dla powoda aby w przyszłości dotrzymywał wyznaczonych przez organ terminów do udzielenia informacji.

Mając powyższe na względzie Sąd Okręgowy odwołanie oddalił wobec braku podstaw do jego uwzględnienia (art.479⁷⁵ § 1 k.p.c.). O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku sporu, zasądając na rzecz pozwanego koszty

zastępstwa procesowego według norm przepisanych na podstawie art.98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. do kosztów tych zaliczono koszty zastępstwa procesowego w wysokości 360 zł określonej w § 14 ust. 3 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 r., nr 163, poz. 1349 ze zm.).

Powyższy wyrok Sądu Okręgowego w całości zaskarżył apelacją powód (...) S.A., zarzucając naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 66 ust 2 w związku z art. 66 ust 1 pkt 2 lit.a ustawy z dnia z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym poprzez ich błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, polegające na przyjęciu, iż istnieją przesłanki do nałożenia kary pieniężnej.

Apelujący podnosił, iż sytuacje niedotrzymania terminów zdarzały się sporadycznie, przyczyny są różne - od sytuacji losowych (np. zawał pracownika odpowiedzialnego za sporządzenie sprawozdania-ankiety (...)) po błędy w formularzach, których nie można było edytować dopasowując je do treści wymaganej przez U.T.K. Zdaniem skarżącego przyczyny opóźnień w przekazywaniu informacji jak i sam fakt opóźnień w ich przekazywaniu nie są pomiędzy stronami sporne. Spór dotyczy natomiast samego prawa i uprawnień Prezesa UTK w tym zakresie wynikających z przepisów ustawy z dnia 28 marca 2003r. o transporcie kolejowym.

W ocenie apelującego, dokonując analizy stanu prawnego wynikającego z ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym, w szczególności art. 66 ust 1 pkt 2 lit a , należy dojść do wniosku, iż podstawę do ukarania zarządcy może stanowić **nieudzielenie** informacji których mowa w art. 13 ust. 7a ustawy a ponad to nieterminowe przedkładanie Prezesowi UTK **raportów w sprawie bezpieczeństwa** o których mowa w art. 17a ust 4., zaś w niniejszej sprawie żadna z powyższych sytuacji nie występuje, a wykładnia rozszerzająca postanowień art. 66 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym jest niedopuszczalna. Apelujący podkreślił, iż informacje wymagane przez Prezesa UTK zostały udzielone, a przedmiotem postępowania nie były w ogóle raporty w sprawie bezpieczeństwa, stanowiące odrębną kategorię informacji przekazywanych Prezesowi UTK. Uprawnienia do nałożenia kary pieniężnej przysługują Prezesowi UTK w sytuacji gdy żądane informacje nie zostaną udzielone.

Skarżący wskazał, iż przepisy będące podstawą nałożenia kary, zostały dodane do ustawy o transporcie kolejowym nowelizacją w 2005 roku tj. ustawą z dnia 16 grudnia 2005 r. o zmianie ustawy o transporcie kolejowym oraz o zmianie innych ustaw. Zdaniem skarżącego, analizując ratio legis wskazanych przepisów w oparciu o uzasadnienie rządowego projektu nowelizacji, należy stwierdzić, iż zmiana art. 66 wynikała z konieczności określenia sankcji za **nieprzesłanie** informacji niezbędnych Prezesowi UTK do kontroli i monitorowania rynku transportu kolejowego. Skoro takie było uzasadnienie projektu i ustawa została przyjęta w proponowanym przez rząd kształcie, to interpretując zmienione postanowienia art. 66 nie można dokonywać tego w oderwaniu od założeń wnioskodawcy oraz podzielonych przez ustawodawcę. W ocenie (...) S.A. , zmiana ta miała na celu wprowadzenie sankcji pozwalających na dyscyplinowanie uczestników rynku kolejowego, którzy nie przesyłają informacji żądanych przez Prezesa UTK, sankcja określona z art. 66 ust 1 pkt 2 lit.a , ma na celu umożliwienie Prezesowi UTK wymierzenie kary dyscyplinującej i przymuszającej do przesłania takich informacji. Ustawodawca w dwóch kolejnych punktach wyraźnie określa iż sankcji podlega zarządca lub przewoźnik który nie udzielił informacji, o których mowa wart. 13 ust. 7a ustawy oraz wskazał iż sankcji podlega nieterminowe przedkładanie Prezesowi UTK raportów w sprawie bezpieczeństwa o których mowa w art. 17a ust 4. Skoro ustawodawca w sposób wyraźny rozróżnił nieprzesłanie i nieterminowe złożenie pewnej kategorii dokumentów, to – w ocenie strony powodowej – nie jest dopuszczalna interpretacja rozszerzająca pozwalająca na przyjęcie iż pod pojęciem nieprzesłania mieści się również nieterminowe przesłanie informacji żądanych przez Prezesa UTK, gdyby celem ustawodawcy było wprowadzenie sankcji także za nieterminowe złożenie informacji, wprowadziłby analogiczny zapis jak w funkcjonujący w art. 66 ust 1 pkt 2 lit. b.

Wskazując na powyższe zarzuty apelujący wnosil o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu, ewentualnie o uwzględnienie apelacji Powoda oraz zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez uwzględnienie roszczeń Powoda zawartych w pozwie

tj. uchylenie decyzji z dnia 13 grudnia 2013 r. (...), a ponadto o zasądzenie od Pozwanego na rzecz Powoda kosztów procesu za obie instancje w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Pozwany Prezes Urzędu Transportu Kolejowego wnosił o oddalenie apelacji Powoda w całości i zasądzenie od Powoda na rzecz Pozwanego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja powoda nie zasługuje na uwzględnienie, bowiem ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji i dokonana przez ten Sąd ocena prawna są prawidłowe. Sąd Okręgowy odniósł się do wszystkich zarzutów podniesionych w odwołaniu, przedstawiając wyczerpująco argumentację przemawiającą za trafnością jego stanowiska. Sąd Apelacyjny w pełni te ustalenia i ocenę prawną podziela i przyjmuje za własne.

Odnosząc się do stanowiska powoda, wskazać należy, iż zgodnie z art. 13 ust. 7a ustawy o transporcie kolejowym, Prezes UTK, w związku z zadaniami określonymi w ust. 1, 2, 4, 6 i 7, może żądać od zarządców, przewoźników kolejowych i organizatorów publicznego transportu kolejowego udzielenia wszelkich informacji dla celów regulacji, kontroli i monitorowania rynku transportu kolejowego. Prezes UTK może także żądać informacji, o których mowa w art. 5b. Informacje powinny być udzielone w terminie wskazanym przez Prezesa UTK, nie krótszym niż 3 dni. Bezsprzeczne jest, iż powód w niniejszej sprawie uchybił powyższemu obowiązkowi.

Stosownie do treści art. 13 ust. 4 ustawy o transporcie kolejowym, pozwany, jest uprawniony do kontroli przestrzegania przepisów i realizacji decyzji oraz postanowień z zakresu kolejnictwa. Przepis art. 13 ust. 7a ustawy o transporcie kolejowym stanowi, że Prezes UTK w związku z zadaniami określonymi w ust. 1, 2, 4, 6 i 7 może żądać od zarządców, przewoźników kolejowych i organizatorów publicznego transportu kolejowego udzielenia wszelkich informacji dla celów regulacji, kontroli i monitorowania rynku transportu kolejowego. Informacje powinny być udzielone w terminie wskazanym przez Prezesa UTK, nie krótszym niż 3 dni.

Powód zarówno w toku postępowania administracyjnego prowadzonego przed pozwanym, jak i w ramach postępowania przed Sądem Okręgowym, jak również w swojej apelacji przyznaje, iż nie wykonał na wezwanie Prezesa UTK obowiązku i nie przekazał w terminie żądanych danych i informacji.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego – wbrew stanowisku powoda – aby uznać, iż dany obowiązek przedłożenia informacji i danych, na żądanie, o którym mowa w art. 13 ust. 7a ustawy o transporcie kolejowym, został wykonany prawidłowo, muszą być spełnione **łącznie** następujące przesłanki:

- dane muszą zostać przedłożone kompletne,
- w odpowiedniej formie,
- oświadczenie o przedstawieniu przedmiotowych danych musi być złożone przez osobę uprawnioną w imieniu przedsiębiorcy do składania oświadczeń w jego imieniu i być opatrzone właściwym, ważnym podpisem,
- informacje muszą zostać przekazane pozwanemu w terminie wskazanym w wezwaniu, nie krótszym niż 3 dni.

Jedynie bowiem łączne spełnienie przez zobowiązanego przedsiębiorcę powyższych wymogów skutkuje zadośćuczynieniem obowiązkowi wynikającemu z art. 13 ust. 7a ustawy o transporcie kolejowym. W przypadku nie spełnienia powyższych wymogów, należy uznać, iż działania/zaniechanie zobowiązanego podmiotu, jak to miało miejsce w niniejszej sprawie, wypełnia przesłanki z art. 66 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy o transporcie kolejowym.

Stwierdzić zatem należy, że powód nie przedstawił danych w wymaganej formie, ani nie zachował terminu wykonania obowiązku wynikającego z przepisu art. 13 ust. 7a ustawy o transporcie kolejowym. Ponadto przekroczenie

określonego w wezwaniu terminu na wykonanie obowiązku oznacza, że Powód nie uczynił zadość temu obowiązkowi w sposób wyznaczony treścią przedmiotowego przepisu.

Za nieuzasadnione należy również uznać stanowisko powoda jakoby z uzasadnienia do projektu ustawy załączonego do apelacji wynikało, iż celem ustawodawcy było przyznanie, iż przepis art. 66 ust. 1 pkt 2 lit a ustawy, nie pozwala na nałożenie kary pieniężnej w przypadku gdy zobowiązany podmiot przedkłada żądane informacje, ale z uchybieniem wskazanego w wezwaniu terminu. Nie można również zgodzić się ze stanowiskiem powoda jakoby Sąd Okręgowy dopuścił się rozszerzającej wykładni treści art. 66 ust. 1 pkt 2 ustawy o transporcie kolejowym. Wręcz przeciwnie – gdyby przyjąć za uprawnioną interpretację powoda, to wówczas norma zawarta w tym przepisie byłaby martwa. Zawsze bowiem zarządca mógłby twierdzić, iż dopełnił swego obowiązku wynikającego z przepisu art. 13 ust. 7a ustawy, nawet gdy znacznie przekroczył termin wyznaczony przez Prezesa do udzielenia informacji, np. w sytuacji jej złożenia dopiero po wszczęciu przez Prezesa postępowania co do nałożenia kary. Wówczas mógłby bowiem twierdzić, iż skoro w grę wchodzi jedynie nieterminowe udzielenie tych informacji, to nie zostały spełnione przesłanki do nałożenia na niego kary pieniężnej.

Zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy o transporcie kolejowym, karze pieniężnej, podlega zarządca lub przewoźnik kolejowy, który nie udzielił informacji, o których mowa w art. 13 ust. 7a ustawy o transporcie kolejowym. Z treści art. 66 ust. 2 tej ustawy wynika natomiast, że za naruszanie przez przedsiębiorcę każdego z przepisów ust. 1, Prezes UTK nakłada, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości do 2% rocznego przychodu przedsiębiorcy, osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym, z zastrzeżeniem ust. 2a. Przepis art. 66 ust. 2b ustawy o transporcie kolejowym, stwierdza, że ustalając wysokość kary pieniężnej, Prezes UTK uwzględnia zakres naruszenia przepisu, dotychczasową działalność podmiotu oraz jego możliwości finansowe.

Podzielić należy stanowisko pozwanego, że nieprzekazanie przez powoda w wyznaczonym terminie danych, stanowi znaczące naruszenie art. 13 ust. 7a ustawy o transporcie kolejowym. Niedopełnienie tego obowiązku w wyznaczonym terminie w praktyce utrudnia Prezesowi UTK wykonywanie ustawowych obowiązków określonych w art. 13 ust. 1, 2, 4, 6 i 7 ustawy o transporcie kolejowym. Wykonanie (wypełnienie) zatem obowiązku udzielenia informacji po określonym terminie, jak i przesłanie w niewłaściwej formie czy w nieprawidłowy sposób, jest **niewykonaniem tego obowiązku zgodnie z żądaniem organu**, a więc jest niewypełnieniem obowiązku przewidzianego ustawą (art. 66 ust. 1 pkt 2 lit a ustawy o transporcie kolejowym), gdyż obowiązek o jakim mowa w tym przepisie jest konkretyzowany "żądaniem Prezesa UTK".

Słusznie uznał także Sąd pierwszej instancji, iż przepisy ustawy o transporcie kolejowym nakładają na pozwanego obowiązek wydania rzeczonyj decyzji w sytuacji stwierdzenia niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 13 ust. 7a ustawy o transporcie kolejowym, co wynika z posłużenia się przez ustawę sformułowaniem „karze pieniężnej podlega”. Decyzja wydana w oparciu o ten przepis nie ma więc charakteru uznaniowego. Treść przywołanego przepisu nie przewiduje dla pozwanego żadnej swobody decyzyjnej i obliguje organ do nałożenia kary pieniężnej w razie zaistnienia przesłanek ustawowych. Powód nie uczynił zadość wezwaniu pozwanego, zatem pozwany Prezes U.T.K. zobowiązany był do nałożenia kary w drodze zaskarżonej decyzji. Tylko w przypadku ustalenia przez Sąd braku tej podstawy zaistniałaby możliwość eliminacji wydanej decyzji z obrotu prawnego. Jeżeli natomiast, zgodnie z posiadanym przez Sąd materiałem dowodowym, istniały podstawy do wydania decyzji – jak to miało miejsce w niniejszej sprawie – Sąd Okręgowy winien był oddalić odwołanie.

Apelacja powoda nie zasługiwała zatem na uwzględnienie, bowiem Sąd Okręgowy w zaskarżonym wyroku nie dopuścił się zarzucanego naruszenia przepisu art. 66 ust. 2 w związku z art. 66 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy o transporcie kolejowym.

Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację, o kosztach procesu w instancji odwoławczej rozstrzygając w myśl art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 99 k.p.c.